

Р Е Ш Е Н И Е

№ 38

гр. Сливен, 21. 03. 2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СЛИВЕН, в публично заседание на осми март, две хиляди и седемнадесета година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галя Иванова

При участието на секретаря Р.Ж., като разгледа докладваното от административния съдия **административно дело № 314 по описа на съда за 2016 година**, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Ж.Ж.Б. с адрес: ***, подадена против Мълчалив отказ на Управителя на “Водоснабдяване и канализация – Сливен” /ВиК-Сливен/ ООД – гр. Сливен, по заявление за достъп до обществена информация Вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016г. по описа на „ВиК – Сливен” ООД.

В жалбата си оспорващият твърди, че мълчаливият отказ е в съществено противоречие с процесуалния и материалния закон. Излага съображения, че: със заявление от 15.08.2016 г. е поискал да му бъде предоставен достъп до информация, свързана с водоснабдяването с питейна вода на територията на Област Сливен; в срока по ЗДОИ не е получил отговор; „ВиК-Сливен” ООД е задължен субект по ЗДОИ; исканата информация е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и не съществува законова пречка за получаването ѝ. Моли мълчаливият отказ да бъде отменен и съдът да задължи органа да му предостави поисканата информация.

В съдебно заседание оспорващият, редовно призован, се явява лично. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Административният орган – Управителят на “ВиК-Сливен” ООД, редовно призован, не се явява в съдебно заседание. Представява се от упълномощен процесуален представител, който оспорва жалбата, моли да бъде оставена без уважение и претендира

присъждане на направените по делото разноси. Уточнява, че във „ВиК-Сливен” ООД е постъпило заявление за достъп до обществена информация с Вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016 г., което е приложено по делото и представлява цялата преписка, която съществува.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с Вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016 г. оспорващият е поискал от Управителя на „ВиК – Сливен” ООД да получи информация на хартиен носител за следните обстоятелства: 1. С какви измервателни прибори се измерват взетите водни количества от язовир Асеновец и ПС „Тунджа”, ПС „Мечкарево” и ПС „Гергевец” с цел водоподаване към потребителите; 2. С какви измервателни прибори се измерва подадената вода за питейно-битови цели към потребителите в селата от Област Сливен; 3. Резултатите от извършена финансова инспекция, отразени в Доклад № ДИЗСЛ-0016 от 30.09.2013 г. и заключенията към него от 23.10.2013 г.; 4. Подадени водни количества, фактурирани количества питейна вода, фактурирани отведени количества отпадъчни води, фактурирани пречистени количества отпадъчни води, общи загуби на питейна вода за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. за всички населени места в Сливенска област; 5. Колко служители са освободени и колко са назначени по месеци за времето от август 2015 г. до август 2016 г.

В срока за произнасяне по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, Управителят на „ВиК– Сливен” ООД – гр. Сливен, не е отговорил на заявлението, с което е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба, мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Процесното заявление за достъп е входирано в деловодството на „ВиК– Сливен” ООД на 15.08.2016 г. Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе по него в срок до 29.08.2016 г. включително, от която дата е започнал да тече и едномесечният срок за оспорване. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена 09.09.2016 г. – в преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е дадена законова възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ – всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, задължени субекти по този закон са държавните органи и органите на местното самоуправление, които създават или съхраняват обществена информация, за която е подадено заявление за осигуряване на достъп. В ал. 2 от същата норма такова задължение е вменено и на публичноправните субекти, различни от тези по ал.

1, включително публичноправните организации. От извършената служебно от съда справка в Търговския регистър е видно, че “ВиК–Сливен” ООД – гр. Сливен, е търговско дружество с 51 % държавно участие, от което следва че е публичноправна организация по смисъла на § 1, т. 4, б. “в” от ДР на ЗДОИ и съответно – задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ - за предоставяне достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от дружеството.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е предвидено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на същата норма, в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Разпоредбите на чл. 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ и редът за неговото съобщаване на заявителя. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт– решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случаите, когато задълженият субект не се произнесе в срок по заявлението, е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на ЗДОИ, управителят на “ВиК–Сливен” ООД е бил длъжен да се произнесе изрично по заявлението на оспорващия Б. и да го уведоми за произнасянето си. Като не е сторил това, органът е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, които изискват издаването на мотивирано решение във всички случаи на отказ, без значение на основанията за това. И в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не е обществена или не може да бъде получена на основание ЗДОИ, за него съществува задължение да издаде решение, с което да се произнесе по направеното искане. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен.

Тъй като издаването на решение по ЗДОИ изисква оценка от страна на административния орган, включително и на обстоятелствата, представляващи основание за отказ за предоставяне на информация, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по същество. След преценка на вида и характера на исканата информация, и на реда, по който тя може да се предостави, задълженият субект следва да постанови писмено мотивирано решение по заявлението, с което да предостави или да откаже да предостави исканата информация, ако са налице законови пречки за това, включително и тези, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

В гореизложения смисъл е и постоянната съдебната практика на Върховен административен съд на Република България: Решение № 9435 от 02.08.2016 г. по адм. дело

№ 8690 / 2015 г., V о.; Решение № 3682 от 31.03.2016 г. по адм. дело № 2005 / 2016 г., 5-членен с-в; Решение № 13912 от 18.12.2015 г. по адм. дело № 1213 / 2015 г., V о.; Решение № 8735 от 15.07.2015 г. по адм. дело № 13201 / 2014 г., V о.; Решение № 1228 от 04.02.2015 г. по адм. дело № 7933 / 2014 г., V о.; Решение № 10583 от 05.08.2014 г. по адм. дело № 15293 / 2013 г., VII о.; Решение № 9752 от 28.06.2013 г. по адм. дело № 13326 / 2012 г., V о.; Решение № 14009 от 07.11.2012 г. по адм. дело № 15708 / 2011 г., V о.; Решение № 8709 от 18.06.2012 г. по адм. дело № 16606 / 2011 г., V о.; Решение № 702 от 13.01.2012 г. по адм. дело № 267 / 2011 г., V о.; Решение № 14231 от 03.11.2011 г. по адм. дело № 4770/ 2011 г., V о.; Решение № 10700 от 18.07.2011 г. по адм. дело № 11175/ 2010 г., V о.; Решение № 7356 от 28.05.2011 г. по адм. дело № 8580/2010 г., V о.

С оглед изхода на спора, претенцията на административния орган за присъждане на направените по делото разноски, е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен съд - Сливен**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Мълчаливия отказ на Управителя на “Водоснабдяване и канализация – Сливен” ООД – гр. Сливен, да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация Вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016 г. по описа на “Водоснабдяване и канализация – Сливен” ООД – гр. Сливен, подадено от Ж.Ж.Б. с адрес: ***.

ИЗПРАЩА преписката на Управителя на “Водоснабдяване и канализация– Сливен” ООД – гр. Сливен, за изрично произнасяне по подаденото от Ж.Ж.Б. заявление за достъп до обществена информация Вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016 г. по описа на “Водоснабдяване и канализация – Сливен” ООД– гр. Сливен, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: